

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en henstilling til Rådets beslutning om valutakursspørgsmål i relation til CFA-francen og den comoriske franc

(CON/98/37)

(1999/C 200/05)

1. Den 24. juli 1998 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et udkast til Rådets beslutning om ovennævnte emne (i det følgende benævnt »beslutningsudkastet«). Dokument KOM(1998) 412 endel. udg., der indeholdt beslutningsudkast og begrundelse forelagt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, blev fremsendt til ECB. ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 109 L, stk. 1, andet afsnit, samt artikel 109, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«). I henhold til artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for ECB er denne udtalelse vedtaget af Styrelsesrådet for ECB.

udelades i begrundelsen. I denne sammenhæng ønsker ECB at præcisere, at ændringer i aftalerne ikke må indebære nogen forpligtelse om fastholdelse af CFA-francens eller den comoriske francs konvertibilitet eller nogen som helst forpligtelse for ECB eller en part af ESCB. ECB er af den opfattelse, at der bør henvises til dette punkt i betragtningerne til beslutningsudkastet. ECB har endvidere bemærket, at disse aftaler, som nævnt i betragtning 7, formentlig ikke vil få nogen materiel virkning på den monetære politik og valutakurspolitikken inden for euroområdet. ECB finder det hensigtsmæssigt, at der i betragtningerne også henvises til, at enhver ændring i disse aftaler ikke berører hovedmålet for Fællesskabets valutakurspolitik om at fastholde prisstabilitet, i overensstemmelse med artikel 3 A, stk. 2, i traktaten. Dette er et så vigtigt punkt, at en tilsvarende henvisning i beslutningsudkastets dispositive del, for eksempel i artikel 4 og 5, også ville være berettiget. ECB mener også, at der i betragtningerne bør medtages en henvisning, således at beslutningsudkastet ikke skaber præcedens med hensyn til arrangementer, som Fællesskabet fastlægger i fremtiden med andre stater eller internationale organisationer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger.
2. Beslutningsudkastet fastsætter, at Frankrig må videreføre sine nugældende aftaler om valutakursspørgsmål med UEMOA (den vestafrikanske økonomiske og monetære union), CEMAC (det centralafrikanske økonomiske og monetære fællesskab) og Comorerne, når euroen erstatter den franske franc. Beslutningsudkastet fastsætter, at Frankrig og de afrikanske lande, der har undertegnet aftalerne, bibeholder deres eneansvar for gennemførelsen af disse aftaler. Beslutningsudkastet fastsætter også forskellige proceduremæssige krav, som de franske myndigheder skal opfylde vedrørende Frankrigs nugældende aftaler med UEMOA, CEMAC og Comorerne, forhandling og aftale om ændringer i disse aftaler og forelæggelse af planer om ændring af karakter og omfang af disse aftaler.
3. ECB bemærker, at i henhold til de nugældende aftaler om valutakursspørgsmål med UEMOA, CEMAC og Comorerne garanteres CFA-francens og den comoriske francs konvertibilitet over det franske statsbudget og ikke af Banque de France. Efter ECB's opfattelse vil Det Europæiske Fællesskab ikke blive part i aftalerne, hvis det bemyndiger Frankrig til at fortsætte aftalerne om CFA-francen. I henhold til international offentlig ret er og vil aftalerne fortsat være aftaler mellem Frankrig og de berørte afrikanske lande. ECB foreslår derfor, at andet afsnit i bemærkningerne til artikel 4
4. ECB mener ikke, at de proceduremæssige krav, der pålægges Frankrig i beslutningsudkastet, fuldt ud anerkender den rådgivende funktion, som ECB har i henhold til traktaten med hensyn til at forhandle og aftale ændringer i Frankrigs nugældende aftaler med UEMOA, CEMAC og Comorerne. Medens artikel 5 i beslutningsudkastet foreskriver, at planer om at ændre karakteren eller omfanget af disse aftaler kræver Rådets godkendelse efter høring af ECB, fastsætter denne artikel, at sådanne planer i første omgang kun skal forelægges for Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. ECB er af den opfattelse, at det ikke ville stemme overens med ånden i artikel 109, stk. 3, i traktaten, om ECB's rådgivende funktion, hvis sådanne planer ikke forelægges for ECB. ECB vil være repræsenteret i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og ECB anser det derfor som passende, at disse planer forelægges direkte for ECB i betragtning af ECB's rådgivende funktion med hensyn til beslutninger om arrangementer for forhandling og indgå-

else af aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med fremmede stater. Med hensyn til dette punkt henleder ECB opmærksomheden på, at disse arrangementer i henhold til artikel 109, stk. 3, i traktaten skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én enkelt holdning.

5. Endvidere fastsætter artikel 3 i beslutningsudkastet, at de kompetente franske myndigheder regelmæssigt skal holde Kommissionen, ECB og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg underrettet om gennemførelsen af aftalerne, mens de franske myndigheder kun skal underrette Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg forud for ændringer i pariteten mellem euroen og CFA-francen og den comoriske franc. Endvidere skal Frankrig i henhold til artikel 4 i beslutningsudkastet kun underrette Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, inden der foretages ændringer i aftalerne, der ikke ændrer karak-

teren og omfanget af aftalerne. ECB er af den opfattelse, at ECB bør medvirke direkte i alle processens faser af samme årsager som anført i punkt 4 ovenfor.

6. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. september 1998.

C. NOYER

Næstformand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en henstilling med henblik på Rådets beslutning om valutakursspørgsmål i relation til den kapverdiske escudo

(CON/98/57)

(1999/C 200/06)

1. Den 11. december 1998 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et udkast til Rådets beslutning om ovennævnte emne (i det følgende benævnt »beslutningsudkastet«). Dokument KOM(1998) 663 endelig udg. af 18. november 1998, der indeholdt beslutningsudkast og begrundelse, blev fremsendt til ECB. ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 109 L, stk. 1, andet afsnit, samt artikel 109, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«). I henhold til artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for ECB er denne udtalelse vedtaget af Styrelsesrådet for ECB.

2. Beslutningsudkastet fastslår, at Portugal må videreføre sin nugældende aftale om valutakursspørgsmål med Kap Verde, når euroen erstatter den portugisiske escudo. Beslutningsudkastet fastslår, at Portugal og Kap Verde bibeholder

deres eneansvar for gennemførelsen af denne aftale. Beslutningsudkastet fastslår også forskellige proceduremæssige krav, som de portugisiske myndigheder skal opfylde vedrørende gennemførelsen af Portugals nugældende aftale med Kap Verde, forhandling og aftale om ændringer i denne aftale og forelæggelse af enhver plan om at ændre karakteren og omfanget af denne aftale. Beslutningsudkastet stemmer i væsentlig grad overens med en tidligere beslutning om valutakursspørgsmål i relation til CFA-francen og den comoriske franc, som ECB blev hørt om den 24. juli 1998 og fremsatte udtalelse om den 22. september 1998 (CON/98/37, som der også henvises til i denne udtalelse som det »franske eksempel«).

3. ECB noterer med tilfredshed, at dens bemærkninger vedrørende ovennævnte beslutning i det franske eksempel også er blevet indarbejdet i det foreliggende beslutningsudkast.